

BEZKOŃCZONY (4) ai

A pl subst bezk(o)ńcz(o)n(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nie mający końca, wieczny:

*Wyrażenie: »bezkończone czasy«: iż bychmy potem oczywycie ciebie widząc pana fwego przez
beskonczone czasy chwalili świętą á dziwną wielmożność bołtwa twego. *RejPs* 87v.*

Cf NIESKOŃCZONY

KN